

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1338/2023
21.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Цакула, председника већа, Јелене Ивановић, Татјане Миљуш, Зорана Хаџића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милош Вучићевић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Душан Јерковић“ Ужице, коју заступа Градско правобранилаштво Града Ужица, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3695/22 од 06.12.2022. године, у седници већа одржаној 21.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3695/22 од 06.12.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3695/22 од 06.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П1 492/21 од 20.06.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде штете због неисплаћене разлике зараде, за период од септембра 2019. године закључно са фебруаром 2021. године, исплати појединачно одређене месечне износе са законском затезном каматом, као у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље да се обавезе тужена да јој на име накнаде штете због неисплаћене разлике зараде за период од 01.03.2021. до 01.06.2021. године исплати појединачно одређене месечне износе са законском затезном каматом, као у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 83.179,90 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до коначне исплате, у року од 8 дана од дана пријема пресуде, а у већем делу од досуђеног одбијен је захтев за трошкове тужиље према туженој за износ од још 21.914,10 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3695/22 од 06.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и обавезујућем делу става трећег изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила посебну ревизију у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20) – у даљем тексту: ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана закона прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, у овом спору не постоји потреба да се о посебној ревизији тужене одлучује из неког од разлога прописаног ставом 1. наведеног члана. Побийана другостепена пресуда не одступа од праксе ревизијског суда (пресуда Рев 2 1468/2018 од 07.11.2019. године) и заснована је на циљном тумачењу члана 3. став 1. тачка 4) Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плате запослених у јавним службама. Уз ревизију нису приложене другачије пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима које би оправдавале потребу да се о посебној ревизији тужене одлучује ради уједначавања судске праксе или тумачења права.

На основу наведеног, Врховни касациони суд одлучио је као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у парници о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. истог закона, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 12.07.2021. године, а побијани део правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужене није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Врховни касациони суд је стога, на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Цакула,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић